

6. 10. 2025

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

10 otázek pro ... Ondřeje Poništiaka

JUDr. Ondrej Poništiak, Ph.D. je partnerem advokátní kanceláře bpv BRAUN PARTNERS v Praze. Ve své praxi se specializuje především na oblast M&A (fúze a akvizice), složité restrukturalizace, právo obchodních společností, ochranu hospodářské soutěže a právo IT/IP. Je autorem mnoha článků v médiích a odborných časopisech, pravidelně přednáší v oblastech své specializace. Prestižní ratingová publikace European Legal 500 ho doporučuje jako odborníka pro oblast vedení sporů.

1. Co máte na své práci nejraději?

Advokacie představuje právní poradenství neboli zastoupení, tj. podstatou oboru je poradit v právních otázkách a za tím účelem se na nás klienti obrací. Zdařilé poradenství uspokojující klienta je proto pro mě vždy nejlepším zadostiučiněním. Kromě toho má advokacie i mnoho dalších pozitiv, člověk se neustále vzdělává, čelí novým trendům a výzvám, musí se udržovat v dobré mentální kondici. V neposlední řadě advokát potkává množství inspirativních lidí, kteří jsou ve svých oborech věhlasnými odborníky a/nebo dosáhli významných úspěchů, zpravidla díky své pili, kreativitě a vynalézavosti. Možnost s nimi spolupracovat je rovněž velkou přidanou hodnotou advokacie.

2. Jak často Vás ve Vašem oboru něco překvapí?

Ať už v rámci transakčního nebo třeba litigačního poradenství se snažím překvapením předcházet, je to myslím jeden z hlavních úkolů advokáta. Zcela se jim však vyhnout nelze, pestrost oboru neumožňuje překvapení zcela eliminovat. Čím je člověk zkušenější, tím se mu to však daří lépe. V advokacii mě čas od času překvapí zejména některá soudní rozhodnutí, a nemyslím tím jen rozhodnutí v kauzách, které právě řešíme. Každý rok se dočtu o dvou či třech rozhodnutích, u kterých si řeknu, že to snad nemůže být myšleno vážně.

3. Knížka, kterou jste četl naposled?

Naposledy jsem četl titul Merger Masters – Tales of Arbitrage, ve které autoři představují úspěšné investory a jejich investiční příběhy/strategie. To mi připomíná, že knihu musím vrátit známému, který mi ji zapůjčil a doporučil. Z knížek přečtených v poslední době můžu např. doporučit Černou labuť od N. N. Taleba nebo Time management jako duchovní úkol od F. Assländera a A. Grüna.

4. Ideální dovolená?

S nejbližšími, na místě až tak nezáleží. Ideální je, pokud do ní nezasahuje žádná intenzivní transakce.

5. Který předmět byl na studiích Vaším nejoblíbenějším a proč? A který jste naopak neměl rád vůbec?

Neměl jsem žádný předmět nejvíc oblíbený ani nejvíc neoblíbený podle obsahu, v zásadě mě bavily spíš předměty soukromého práva než veřejného, taky jsem měl rád mezinárodní právo veřejné, zejména oblast ochrany zahraničních investic, které jsem se věnoval v rámci diplomové a následně i dizertační práce. Oblíbenost předmětů se odvíjela spíš od způsobu výuky a kvality přednášejícího. Vůbec nejhorší bylo, nestávalo se to naštěstí často, ale byly i takové případy, když si přednášející sedl za katedru a přednášel monotónním projevem ve stylu diktování poznámek. Podle mého názoru takový přednes a styl výuky na univerzitní půdě nepatří. Naopak nejvíc mě bavily tzv. klauzury z hlavních oborů práva, student si načítal základní předpisy dané oblasti a tyto mohl využívat rovněž v rámci písemné zkoušky, která spočívala v řešení praktických situací, které již soudy v minulosti

řešily. Tento způsob výuky nejvíce odpovídá samotné praxi a dle mého názoru by se právě na tento styl vyučování měl klást důraz na úkor minimalizace požadavků na memorování různé, často velice obsáhlé právní materie.

6. Čím Vás dokáží studenti překvapit?

V rámci naší AK mám jako partner na starosti přijímání studentů na studentské pozice, a spolu s přidělenými advokáty i jejich následný mentoring, jsem tedy se studenty v intenzivním kontaktu. Na co se vždy v rámci pohovorů těším a co mě do jisté míry i vždy překvapí, je interdisciplinární přesah jednotlivých uchazečů, čemu všemu se dokážou kromě studia práva věnovat, počínajíc doučováním různých cizích jazyků, přes aktivní žurnalistiku, cestování, různé i raritní sporty až po umělecké obory včetně malby nebo grafiky. Tato mnohostrannost je i v právu velice důležitá a studenti s přesahem přinášejí zpravidla větší přidanou hodnotu.

7. Co byste vzkázal mladým lidem, kteří uvažují o právnické profesi?

Pamatuji si, že když jsem nad právem cca před 20 lety přemýšlel já, mnoho hlasů z okolí mi říkalo, že právník má složité uplatnění, že je jich již hodně, prosadí se pouze ti, kteří mají „ostré lokty“ apod. Kdo váhá, zda se cestou práva vydat, tak toho mohu v tomto směru upokojit. Má-li člověk pro práci zápal a o obor aktivní zájem, tak se na právnickém trhu navzdory konkurenci uplatní velice dobře a bude si moci vybírat z mnoha pracovních příležitostí podle toho, co ho na právu baví nejvíc, ať už je to advokacie, v rámci které lze taky vybírat z konfrontačnějších i zcela nekonfrontačních agend, soudnictví, více administrativní notářská profese nebo mnohé další. Mnoho spolužáků z právnické fakulty prorazilo s vlastním podnikáním, pro které je právní základ taky užitečný. Během studia na právnické fakultě pak doporučuji vyzkoušet si stáže na různých pozicích, ať má člověk i praktickou představu, co která právnická profese obnáší, možností je v tomto ohledu dostatek. Kromě toho, že člověk dané zkušenosti využije v rámci studia, pomůže mu to nasměrovat se k právní profesi, která ho bude bavit nejvíce.

8. Ideální způsob relaxace?

Výlet do hor nebo sport, ať už aktivně nebo pasivně.

9. Zázitek z praxe, který Vám nejvíce utkvěl v paměti?

Za zázitek bych určitě označil, když jsem se ještě jako koncipient s klientem sám v Miláně zúčastnil jednání v rámci mezinárodní investiční arbitráže, kde jsme spolu se zahraniční spolupracující advokátní kanceláří a ekonomickými poradci z Londýna a Ženevy ladili další postup ve věci. Bylo to poprvé, co jsem se účastnil podobného jednání, a i proto mi to utkvělo v paměti více než jakékoliv jiné obdobné pozdější jednání nebo třeba úspěšná transakce.

10. Čím byste byl, kdybyste nebyl právníkem?

Zřejmě pojistným matematikem. Matematiku i fyziku jsem měl vždycky rád a téměř jsem ji dostudoval i na vysoké škole při studiu práva, které jsem měl nicméně od začátku nastaveno jako první volbu a matematiku jsem bral spíš jako hobby pro zpestření studia. S přibývajícimi úspěšnými semestry začalo být studium matematiky více a více praktické a bavilo mě o to víc, na druhé straně mi bylo brzy zřejmé, že oběma oborům se v životě věnovat nepůjde.

Další články:

- [10 otázek pro ... Piotra Adamczyka](#)
- [10 otázek pro ... Jaroslava Nováka](#)
- [10 otázek pro ... Jakuba Jirovského](#)
- [10 otázek pro ... Michala Pálinkáse](#)
- [10 otázek pro ... Roberta Matase](#)
- [10 otázek pro ... Michala Kunu](#)
- [10 otázek pro ... Pavla Staňka](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Paclíkovou](#)
- [10 otázek pro ... Jana Jiráčka](#)
- [10 otázek pro ... Kateřinu Mikulovou](#)
- [10 otázek pro ... Martina Dančišina](#)